
Az erő titka a veszélyes időkben

By David Wilkerson

September 28, 2009 Istennek van egy szent maradék népe, akik megtanulták a szükséges titkot a mai veszélyes időkre.

(David Wilkerson; Szeptember 28, 2009)

Amikor a világ láthatóan remegni fog, lesz egy nép akiknek erejük lesz a bajos időkben is. Ezek azok lesznek, akik az Úr közelében menedéket fognak találni a veszélyes időkben.

A Szentírás szerint, ezek nem fognak megrettenni, ha még a hold és a csillagok is hullanak az égből, vagy a hegyek a tengerbe esnek, mindennek ellenére hinni fogják, hogy az Úr megmenti őket és akármilyen is szakad rájuk, hitüket semmi sem fogja megrendíteni.

A 31-ik Zsoltárban Dávid egy kifejezést használ Isten népe számára; "Rejtsél el... őrizd engem sátradbán..."

"Milyen nagy a Te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára. *Jól elrejtet* őket magadnál az emberek áskálódása elől.

Megőrizd őket sátradbán a perlekedő nyelvektől." (Zsolt 31,20-21 dőlttel az én kiemelésem)

Dávid valami mély dolgot mond itt Krisztus egyházának. Lényegében azt mondja: "Minden igazi erő az Úrhoz való közelségből ered. Igazában erőnk nagysága arányos Krisztushoz való közelségünkkel."

Szóval modhatjuk, hogy minnél közelebb vagyunk Jézushoz annál erősebbek leszünk. Ténylegesen, minden erő amire valaha is szükségünk van és lesz, a titkos, személyes imaéletünkből ered.

A Szentírás mondja, ha csak egyszerően közeledünk Istenhez, ő is közeledni fog hozzánk. És hozzá való közelségünk naponta fogja megújítani erőnket. Ez az őbenne való rejtőzés fog megőrizni minket sátrában, amiről Dávid beszél a 31-ik Zsoltárban.

Ismeretes, hogy az ördög rettenetesen fél az Úr jelenlététől életünkben. Még annak gondolatától is reszket, hogy a hívő Jézus közelében él. És amikor a démoni sereg látja, hogy Jézushoz imádkozunk és a mennyei Atyánk közelébe húzódunk, a pokol el kell hogy ismerje: "Az Úr ezzel a hívővel van. Isten jelenlétében van. Mit tehetünk most ellene?"

Vakoknak kell hogy lennünk, hogy ne lássuk az ítéletet, mely most Amerikára és az egész világra jön.

Ezért Sátán mindent megtesz ami hatalmában van hogy elrabolja tőled az Úr jelenlétét. És ezért próbál mindent, hogy lelkünket leszögezze a jövő aggodalmaival.

Egyszerően, lelkünk ellensége ki akarja szívni minden erőnket. Mindent használni fog, még "jó" dolgokat is, hogy visszatartsa minket a Jézus jelenlétében töltött időtől. Tudja, hogy Krisztussal töltött időnk még a nehéz időkben is biztosíték lesz arra, hogy mindenféle félelemet és aggodalmat is képesek legyünk legyőzni.

Az egész világ érzi, hogy a történelemben nem ismert nehéz időkkel állunk szemben. Amint írom ezeket a sorokat, a világ végre elismeri hogy hihetetlen változások felé haladunk. Mint hívők,

mindegyikünk egy fontos kérdéssel állunk szemben: "Milyen közel vagyok Jézushoz ebben az órában?"

Hiszem, hogy mikor a világban minden felfordul, a legerőteljesebb hitvallásunk az lesz, hogy mint keresztény hívők teljes békeességben leszünk. Míg a társadalom pánikban él - elgyengül, némely esetben elhal a félelemtől - az imádkozó hívő egyre erősebbé növekszik, mert az istenfélő szolga egyre több bátorítást fog kapni a Szent Szellemtől. Az Ige beszél a megrendíthetetlenről!

Ha rendíthetetlenül akarsz állni a viharban, az Ige tanácsa egyszer: Az Úr jelenléte "muszáj" hogy jelen legyen a napi életedben.

Mennyi időt töltesz Jézussal egyedül? Értékes időt? Közelebb kerülsz hozzá naponta? Imádkozol szüntelenül, vagyis hívod őt hangtalanul, beszélsz hozzá nappal és este? Ő azt ígéri, hogy hallja sírásodat, még akkor is ha gyengeségedben suttoysz.

Talán azt mondod: "Hiszem, hogy készen állok akármilyen viharra. Hívő tanúja vagyok az Úrnak, nem szégyenlem az evangéliumot. És tiszta morális életet élek. Adakozom, olvasom a bibliát és járok a templomba rendszeresen."

Lehet, hogy valaki hívő, de mégis távol van az Úrtól. Az igazság az, hogy ha nem töltesz időt Ővele - ha nem veszel részt tőle - szíved el fog lankadni. Szavaidnak csak kevés ereje lesz vagy teljesen erőtlen lesz; tanúvallomásod élettelen lesz. Miért? mert elsodródtál erőd forrásától

Ne kövesd el azt a hibát, hogy Krisztussal való életedet a szolgálatodon és jó tetteiden keresztül méred, életedben lévő jelenléte helyettEgyszerűen imáink által közeledve az Úrhoz leszünk legkedvesebbek az Ő számára, illetve járunk tökéletesebben az akaratában.

Tudjuk ezt Pál apostol életéből. Pál sok zavaros idővel nézett szembe. Ez az istenfélő ember tudta, hogy mit jelentett mindent elveszíteni; éhesnek és szomjasnak lenni, elvonultságban szenvedni, szegénységben, elhagyatottságban lenni, sötét nedves börtönben megbilincselve feküdni, egyedül, még legközelebbi barátai nélkül is.

Pál nem gyengült el. Igazában minden megpróbáltatáson keresztül erősebb lett lelkileg. Hogyan? Mert Pál tudta, hogy mi az erőtka és hogyan kell azt megtartani.

Tanúskodott: "Első védekezésem alkalmával senki sem volt mellettem, mindenki elhagyott: ne számítson ez bűneik közé! De az Úr mellettem állt és megerősített...meg is szabadít engem az Úr minden gonosztól és bevisz az Ő mennyei országába. Ővé a dicsőség örökkön örökké." (2 Tim. 4,16-18)

Amikor Pál azt a kifejezést használja, hogy "de az Úr..." ezzel azt mondja: "annak ellenére, hogy..." Azt mondja: "Az Úr mellettem állt és megerősített a bajok ellenére is."

Pál tudta, hogy ha az Úr közelében marad, Krisztus ezt értékelni fogja és Ő is Pál mellett fog maradni. Pál ezt kijelentette: "Akárhová is fordultam, baj várt. De mikor mások elhagytak - mikor egyedül maradtam és csak nehézségek álltak elöttem - az Úr odajött hozzám és betöltött erejével. Biztosított arról, hogy minden ördögi tevékenység elöl el fog rejtteni és meg fog tartani mindvégig, amíg a mennyekbe nem megyek."

Izgalommal töltötte el Pált a tény, mikor látta hogy szellemi gyermekei megértették és használták életükre ezt az "annak ellenére az Úr" ideát. Éveken keresztül felismerte az Úr erejét bennük a legnehezebb körülmények között is.

Szeretteim, sehol máshol nem lesz ez az erő biztosítva számotokra csakis az Úr jelenlétében. Tudjuk, hogy Pál állandó kapcsolatban volt Krisztussal imáin keresztül, és ezért az ördögi hírek és megpróbáltatások nem zavarták őt. Mindig, mikor egy újabb bajjal állt szemben, Jézushoz menekült imával és terhet átadta neki.

A Zsidókhoz írt levélben, az író dicséri azoknak a hívőknek tanúvallomását akiket a hűségese ima erősített meg: "Emlékezzetek a korai napokra, amelyekben...sok szenvedéssel teljes küzdelmet állottatok ki...gyötrésekkel nyilvánosan megszégyenítettek titeket. A foglyokkal együtt szenvedtetek és vagyonotok elrablását is örömmel fogadtátok..." (Zsid. 10, 32-34)

Csak gondoljátok meg: ezek, akikről ez a szöveg ír, elvesztették otthonukat, állásukat, mindent, és mégis Pállal tanúskodtak, "annak ellenére is az Úr" (a nehéz idők ellenére is) jött hozzánk - mellettünk állt. Naponta jött hogy erejével betöltsön, és megadjon mindent amire szükségünk volt, hogy győzedelmeskedhessünk."

Kedves szentek, kérdezek titeket: Van a ti életetekben is ez az egy úgy nevezett "annak ellenére is az Úr"?Elérkeztél arra a pontra, mikor azt tudod mondani: "Mindennek ellenére tudom, hogy Jézus meg fog tartani a nehéz időkben. És mindent meg fog adni amire szükségem lesz, mert ő az erőm forrása."

Pál megtanulta ezt a titkot megtérése idején. Mikor a Damaszkuszi úton megvakult, három napon keresztül böjtölt és imádkozott, azzal az elhatározással, hogy az Úr tényleges jelenlétével találkozzon, azzal az Úrral, aki megjelent neki az úton.

Akkor az Úr Ananiást szólította: "Kelj fel, menj el...keresd fel Sault, mert íme, imádkozik," (9,11) Ezután a biblia azt írja, "És Saul egyre jobban felbátorodott..." (9,22)

Ugyanezt az igazságot látjuk illusztrálva Jézus példabeszédében ahol egy embernek nem volt kenyere, de tudta, hogy barátjának volt elég. Így tehát átment barátjához és addig kopogott a kapun míg végül barátja felkelt és adott neki kenyeret.

Szeretteim, ez a kenyeres barát Jézus. Még közelebb is van hozzátok mint testvéretek, és mindennel el fog látni amire szükségetek van. Ez nem csak eledel, ruha, vagy lakás, de bátorítás, erő és béke is. (lásd Mt. 6 fejezet)

A biblia világosan írja, hogy egy speciális előkészülettel kell mindannyiunknak most foglalkoznunk, hogy kezdjük felépíteni, megerősíteni hitünket és szellemi erőnket. És az egyetlen mód erre az, hogy imában húzódjunk közel Jézushoz. Egyszerűen nem kapjuk meg a szükséges erőt semmi más úton, csakis imádság útján.

Dávid azt tanítja: "Nagy a Te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesítet a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára. Jól elrejtet őket magadnál az emberek áskálódása elől. Megőrzöd őket sátradbán a perlekedő nyelvektől" (Zsolt 31, 20-21) Az idő elérkezett, hogy bezárkózzunk Krisztussal és naponta öntsük ki szívünket hozzá.

Amikor a vihar dühöng, mindegyikünknek szükségünk lesz egy saját erőkészletre. Mikor a vihar közepében találjuk magunkat, képtelenek leszünk mások erejére támaszkodni. Nem fogunk erőt kapni házastársunktól, pásztorunktól, barátainktól még egy igazi istenfélő prófétától sem.

Láthatjuk ezt Jézus példabeszédében a tíz szőlőszőlő. Mikor a balga szőlészek kérték az okosokat, "adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásunk kialszik" ezeknek válasza az volt, hogy, "menjetek a kereskedőkhöz és vegyetek magatoknak, hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is."

Halljátok mit mond Jézus ebben a példabeszédben? Figyelmezteti gyermekeit: "Senkinek sincs elég hite arra, hogy másokat is ellásson. Nektek magatoknak kell hogy saját hitetek és bizalmatok legyen bennem ."

Kedves szentem, ez olyan egyszerű: Szükséged van saját erőkészletedre. De ezt nem fogod megkapni csupán abból, hogy prédikációkra hallgatsz. És nem kapod ezt a gyülekezet közös énekléséből vagy jó cselekedetek által, csakis egyedül bezárkózva Jézussal, az ő jelenlétében kaphatod meg ezt.

Most pedig minden hívő keresztényhez beszélek: Az idő elérkezett számotokra, hogy úgy húzódjatok Jézus közelébe mint soha ezelőtt. Szükségetek van a jelenlétére mint soha ezelőtt. A Zsoltáros azokhoz szól akik az Úr előtt fognak megjelenni a Sionon.

"Újult erővel haladnak és megjelennek Istennél a Sionon." (Zsolt 84,8) Ez nekünk azt jelenti "Az imádkozó hívő nem fog lankadni a nehéz időben. Egyre erősebb lesz, mert bízik Istenben az emberek szeme láttára."

Zárom soraimat Ézsaiás erőteljes szavaival:

"Hát nem tudod, vagy nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az Úr? Ő a földkerekség teremtője, nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. Erőt ad a megfáradtnak és az erőtlent nagyon erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak, de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el." (Ézs. 40,28-31)